

ОПЕРАЦІЇ З ФІНАНСОВИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ*Визначено перелік нормативно-правових актів регулювання операцій з фінансовими інвестиціями.**Охарактеризовано вимоги з регулювання операцій з фінансовими інвестиціями у нормативних актах***Ключові слова:** акції, фінансові інвестиції, цінні папери

Постановка проблеми. Процес здійснення фінансових інвестицій як з точки зору інвестора, так і суб'єкта господарювання, в яке інвестують повинно відповідати системі нормативно – правового регулювання країни, в якій він здійснюється.

Кожне підприємство бажає з однієї сторони – отримати дохід, якщо є вільні грошові кошти або майно, яким не користуються; з другої – отримати інвестиції, тобто додаткові ресурси, при використанні яких можна розвинути бізнес, покращити процес виробництва і т.д. Отже, залучення інвестицій є шляхом до покращення стану суб'єкта господарювання

на ринку, а також є шляхом підвищення працездатності і зниження безробіття населення. Процес здійснення інвестиційної діяльності представляє собою отримання економічних вигід у майбутньому.

Викладення основного матеріалу. Дане питання регулюється на двох рівнях: перший – зовнішній (макрорівень), який включає I, II, III, IV рівні, другий – внутрішній (мікрорівень), до якого відноситься безпосередньо V рівень.

На рис.1. ми покажемо 4 рівні загальнодержавного регулювання операцій, пов'язаних з фінансовими інвестиціями кожен з яких регулює певну ділянку.

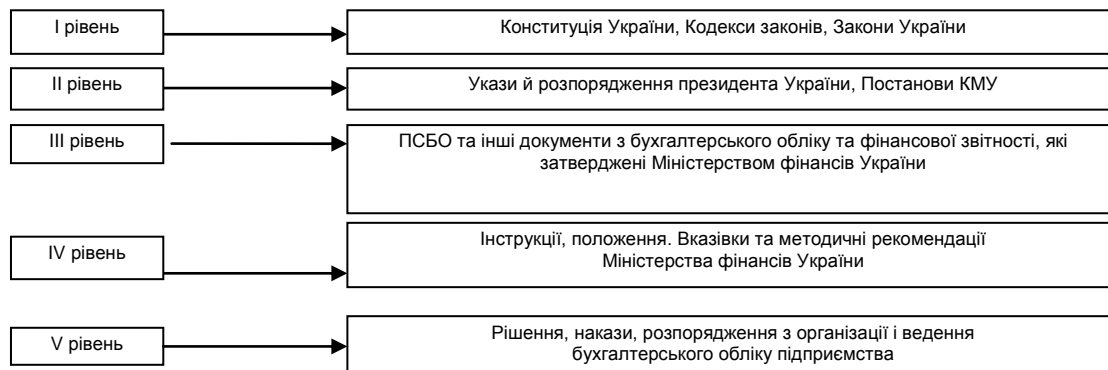

Рис. 1. Рівні нормативно – правового регулювання господарських операцій з фінансовими інвестиціями

Слід відмітити, що розрізняють і 5 рівень (внутрішній), але він оформлюється на самому підприємстві. Це рішення, накази, розпорядження з організації і ведення бухгалтерського обліку на підприємстві. Керівник сам визначає напрями своєї діяльності, необхідні необоротні і оборотні активи та інше. Цю інформацію можна дізнатися з облікової політики підприємства. Але не всі питання можна розглянути лише з облікової політики, необхідно знати і законодавчі документи, характеристики яких розкрито в Додатку М. Під час огляду нормативної бази велика увага приділяється законодавчим актам, які регулюють діяльність суб'єкта господарювання в цілому

Згідно статті 42 Конституції України [17] кожен громадянин України має право на провадження підприємницької діяльності, що не заборонено чинним законодавством. Наступними нормативними документами, в яких зазначаються дозволені види підприємницької діяльності є Закони "Про акціонерні товариства" [4], "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців" [3], "Про господарські товариства" [9], "Про банки і банківську діяльність" [8], "Про зовнішньоекономічну діяльність" [10], також Господарський кодекс України [1]. Також виділяється група законодавчих документів, що регулюють бухгалтерський облік на підприємстві, так як він є необхідною інформаційною базою для всіх підсистем управління (аналізу, аудиту, планування тощо).

Основи системи бухгалтерського обліку були закладені в Законі України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні" та конкретизовані у відповідних Положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку. Даний Закон визначає правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, визначає первинні облікові документи та реєстри бухгалтерського обліку та інше. Що ж стосується Положень (стандартів) бухгалтерського обліку (П(С)БО), то кожен такий документ регулює питання щодо визнання, оцінки та обліку окремого об'єкту бухгалтерського обліку. Облік фінансових інвестицій регулюється ПСБО 12 "Фінансові інвестиції".

Також існують ряд законів, що регулюють питання здійснення і залучення інвестицій, а саме: Закони України "Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць" [15], "Про цінні папери та фондовий ринок" [7], "Про державне регулювання ринку цінних паперів" [5], "Про інститути спільного інвестування (пайові та інвестиційні фонди)" [11], "Про режим іноземного інвестування" [14], "Про інвестиційну діяльність" [13], "Про захист іноземних інвестицій" [6], Концепція "Регулювання інвестиційної діяльності в умовах ринкової трансформації економіки" [18] та інші законодавчі акти.

Законодавча база України постійно змінюється. Тому інвестору і суб'єкту господарювання якщо виникають суперечності між окремими положеннями нормативних актів необхідно керуватись такими правилами:

1. перевагу потрібно надавати тому нормативному документу, який має вищу юридичну силу;
2. у випадку існування норм однакової юридичної сили, що регулює правовий чи нормативний акт, перевага надається нормі, що прийнята пізніше.

В Україні власне законодавство про інвестиційну діяльність з'явилось після прийняття 24 серпня 1991 р. Акту проголошення незалежності України. Закон України "Про інвестиційну діяльність" [13] від 18 вересня 1991 р. є першим нормативним актом, що визначає загальні правові, економічні та соціальні умови інвестиційної діяльності на території України. Закон України "Про іноземні інвестиції" [6] від 13 березня 1992р. був першим нормативним актом, яким регламентовано процес іноземного інвестування в Україні. Декрет Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 р. №55—93 "Про режим іноземного інвестування" [14] зупинив його дію.

Згідно ст.2 Закону України "Про режим іноземного інвестування" [14] іноземні інвестиції можуть здійснюватися у вигляді:

1. іноземної валюти, що визнається конвертованою Національним банком України;
2. валюти України

3. будь-якого рухомого і нерухомого майна та пов'язаних з ним майнових прав;

4. акцій, облігацій, інших цінних паперів, а також корпоративних прав (прав власності на частку (пай) у статутному капіталі юридичної особи, створеної відповідно до законодавства України або законодавства інших країн), виражених у конвертованій валюті;

5. грошових вимог та права на вимоги виконання договірних зобов'язань, які гарантовані першокласними банками і мають вартість у конвертованій валюті, підтверджену згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями;

6. будь-яких прав інтелектуальної власності, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями, а також підтверджена експертною оцінкою в Україні, включаючи легалізовані на території України авторські права, права на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, знаки для товарів і послуг, ноу-хау тощо;

7. прав на здійснення господарської діяльності, включаючи права на користування надрами та використання природних ресурсів, наданих відповідно до законодавства або договорів, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями;

8. інших цінностей відповідно до законодавства України. Також важливим є те, що на законодавчому рівні затверджений перелік бланків цінних паперів, господарська діяльність з виготовлення яких підлягає ліцензуванню, а саме: вексель, інвестиційний сертифікат, іпотечний сертифікат, приватизаційний цінний папір, похідний цінний папір, товаророзпорядчий цінний папір, казначейське зобов'язання України [22].

Тобто бланки цінних паперів є бланками суворої звітності, тому до них необхідно ретельно відноситися. У відповідності до пп. 136.1.3 п. 136.1 ст. 136 Податкового кодексу України [19] для визначення об'єкта оподаткування податком на прибуток не враховуються доходи: суми коштів або вартість майна, що надходять платнику податку у вигляді прямих інвестицій або реінвестицій у корпоративні права, емітовані таким платником податку, в тому числі грошові або майнові внески згідно з договорами про спільну діяльність на території України без створення юридичної особи.

Так, у відповідності до пункт 337.2 статті 337 Податкового кодексу [19] передбачає, що за умови ввезення на митну територію України товарів (супутніх послуг) та інших матеріальних цінностей, призначених для використання в рамках виконання угоди про розподіл продукції, **у митному режимі імпорту податки (крім акцизного податку), які підлягають сплаті під час митного оформлення товарів (послуг), не справляються.**

Таким чином, ввезення основних фондів як іноземних інвестицій у статутний капітал підприємства з іноземними інвестиціями звільняється від податку на прибуток та водночас оподатковується ПДВ на митниці.

Відповідно до ч. 1 ст. 18 Закону України "Про режим іноземного інвестування" [14] майно, що ввозиться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями (крім товарів для реалізації або власного споживання), звільняється від обкладення митом.

Також стаття 18 Закону України "Про режим іноземного інвестування" [14] встановлює певні обмеження щодо строку та порядку розпорядження іноземної інвестицією. Зокрема, якщо протягом трьох років з часу зарахування іноземної інвестиції на баланс підприємства з іноземними інвестиціями майно, що було ввезене в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу зазначеного підприємства, відчужується, у тому числі у зв'язку з припиненням діяльності цього підприємства (крім вивезення іноземної інвестиції за кордон), підприємство з іноземними інвестиціями сплачує ввізне мито, яке обчислюється виходячи з митної вартості цього майна, перерахованої у валюту України за офіційним курсом валюти України,

визначеним Національним банком України на день здійснення відчуження майна.

Справляння податку на додану вартість здійснюється у відповідності до розділу 5 Податкового кодексу України. Відповідно до пп. "в" п. 185.1. ст. 185 Податкового кодексу України [19] об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з ввезення товарів (супутніх послуг) на митну територію України в митному режимі імпорту або реімпорту (далі – імпорт). Пунктом 206.1 ст. 206 Податкового кодексу України [19] передбачено, що при ввезенні товарів на митну територію України суми податку, нараховані митним органом, підлягають сплаті до державного бюджету платниками податку до/або на день подання митної декларації безпосередньо на єдиний казначейський рахунок за винятком операцій, за якими надається звільнення (умовне звільнення) від оподаткування. Відповідно до підпункту "б" пункту 198.1 статті 198 Податкового кодексу України [19] право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій з придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів, у тому числі при їх ввезенні на митну територію України (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або **ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду** та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності). Відповідно до пункту 198.2 статті 198 Податкового кодексу України [19] для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою виникнення права на віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати (нарахування) податку за податковими зобов'язаннями згідно з пунктом 187.8 статті 187 Податкового кодексу України [19].

У разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку (пункт 201.12 статті 201 розділу 5 Кодексу [19]). Враховуючи викладене, сума ПДВ, сплачена за імпортованими автомобілями, як внеску до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, під час проведення митних процедур, що підтверджено вантажною митною декларацією, може бути віднесена до податкового кредиту платника податку за умови виконання вимог, встановлених статтею 198 розділу 5 ПКУ [19]. Також Постановою КМУ від 06.03.2013 р. № 139 Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання [22] затверджено перелік документів, які необхідні щоб інвестор або уповноважена ним особа подали до органу державної реєстрації для реєстрації іноземних інвестицій, а саме:

1. інформаційне повідомлення у 3–х примірниках із відміткою територіального органу Міністерства доходів і зборів (далі – Міндоходів) за місцем здійснення інвестицій про їх фактичне здійснення;

2. документи, які підтверджують форму здійснення іноземних інвестицій (установчі документи, договори (контракти) про виробничу кооперацію, спільне виробництво та інші види спільної інвестиційної діяльності, концесійні договори тощо);

3. документи, які підтверджують вартість іноземних інвестицій.

Державна реєстрація (перереєстрація) іноземних інвестицій та її анулювання здійснюються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями в семиденний строк з дня подання іноземним інвестором документів для реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання [14].

Державна реєстрація іноземних інвестицій здійснюється шляхом присвоєння органом державної реєстрації інформаційному повідомленню реєстраційного номера, який на всіх 3–х примірниках засвідчується підписом посадової особи та скріплюється печаткою органу державної реєстрації. Перший примірник інформаційного повідомлення повертається заявникові як підтвердження факту державної реєстрації іноземних інвестицій [21]. Перереєстрація іноземної інвестиції у зв'язку із зміною власника такої інвестиції проводиться шляхом скасування попередньої державної реєстрації

іноземної інвестиції та здійснення заходів щодо нової державної реєстрації іноземної інвестиції [14].

У разі перереєстрації та анулювання іноземних інвестицій Порядком передбачене подання іноземним інвестором або уповноваженою ним особою до органу державної реєстрації довідки територіального органу Міндоходів про сплатені іноземним інвестором в Україні податки. [21].

Операції з цінними паперами повинні здійснюватись виключно у грошовій формі. Встановлення виключно грошової форми розрахунку при здійсненні операцій з цінними паперами суперечить загальним нормам законодавства з цінних паперів та спеціальним нормам п. 153.8 Податкового кодексу [19], що встановлюють порядок оподаткування операцій з торгівлі цінними паперами, де під терміном “доходи” або “витрати” слід розуміти суму коштів або вартість майна, отриману (сплачену) платником податку (у тому числі емітентом, крім первинного розміщення) цінних паперів як компенсацію їх вартості.

Проаналізувавши нормативно – правову базу регулювання питань стосовно фінансових інвестицій та їх видів встановлено:

1. невідповідність трактування сутності поняття “фінансові інвестиції”

2. невідповідність виділення класифікаційних ознак

3. неможливість перенесення від’ємного фінансового результату операцій з цінними паперами на визначення бази оподаткування податком на прибуток;

4. неврахування витрат, понесених по придбанню цінних паперів, до об’єкта оподаткування податком на прибуток;

5. придбання цінних паперів відбувається лише готівковим шляхом, що не виконує норми п. 153.8 Податкового кодексу України, що враховує також і вартість майна. В ГК України [1] міститься норма, яка встановлює переважне право акціонерів закритого акціонерного товариства на придбання акцій, що продаються іншими акціонерами товариства (п. 3 ст. 81). При цьому не врегульовано питання про порядок повідомлення інших акціонерів про продаж акціонером своїх акцій. Правила про порядок відчуження частки у праві спільної часткової власності (ст. 362 ЦК України) не можуть бути застосовані за аналогією щодо угод купівлі–продажу акцій ЗАТ, оскільки право власності акціонерів на акції не є правом спільної часткової власності. Крім того, буквально тлумачення п. 3 ст. 81 ГК України [1] дає підстави зробити висновок, що переважним правом на придбання акцій акціонер ЗАТ може скористатися лише у тому випадку, якщо інший акціонер буде саме **продавати**, а не відступати у будь-який інший спосіб належні йому акції. На інші способи, у які акціонер може розпорядитися своїми акціями (дарування, обмін, надання в заставу, внесення до статутного фонду іншого господарського товариства тощо), зазначена норма не розповсюджується.

Порівнявши Ст.197 ЦКУ [24] і Ст.4 Закону України “Про цінні папери і фондовий ринок” [7] в частині передачі прав за цінним папером, слід відмітити, що в обох нормативних актах зазначено, що права за ордерним цінним папером передаються шляхом вчинення на цьому папері передавального надпису, тобто індосаменту. Права, посвідчені цінними паперами на пред’явника передаються при безпосередній передачі (врученні) цього цінного паперу іншій особі. Але, що стосується передачі прав, посвідчених іменним цінним папером, то згідно п.4.Ст.197 ЦКУ [24], дані права передаються у порядку, встановленому для відступлення права вимоги, тобто цесії. Особа, що передає право за цінним папером відповідає лише за невідповідність відповідної вимоги. Даний порядок також зазначено в п.1.6 ст.1 Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 31 липня 1998 р. № 9 Про затвердження положення про вимоги до сертифікатів цінних паперів документарної форми існування [23]. Згідно п.3 ст.4 Закону України “Про цінні папери і фондовий ринок” [7] права, посвідчені іменним цінним папером, передаються у порядку, встановленому законами України. Якщо ж звернутися до статті 163 Господарського кодексу України [1], то в ньому зазначено, що іменні цінні папери передаються шляхом повного

індосаменту (передавальним записом, який засвідчує перехід прав за цінним папером до іншої особи), якщо інше не передбачено законом або в них спеціально не вказано, що вони не підлягають передачі. Цінні папери на пред’явника обертаються вільно. Дану розбіжність необхідно врегулювати на законодавчому рівні, так як обидва нормативні документи, а саме ГК і ЦКУ мають однакову юридичну силу. Ми пропонуємо внести до статті 163 ГКУ [1] зміни стосовно передачі права на цінні папери.

Якщо ж говорити про існуючі групи цінних паперів в Україні, то їх виділяють чотири, а саме: пайові, боргові, похідні та товаророзпорядчі (згідно ст.195 ЦКУ [24]). Але п.5 ст. 3 Закону України “Про цінні папери і фондовий ринок” [7] до даного переліку додає іпотечні і товаророзпорядчі цінні папери. Тобто існує невідповідність в законодавстві стосовно даного питання.

Також важливим є те, що на законодавчому рівні затверджено. Що акціонерні товариства можуть випускати виключно акції у бездокументарній формі, але у разі існування акцій у документарній формі, то її власнику видається сертифікат акцій. Так як свого роду даний сертифікат є підтвердженням права володіння, користування чи розпорядження акціями того чи іншого акціонерного товариства, то необхідно щоб були затверджені обов’язкові реквізити. Згідно додатку 4 Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 31 липня 1998 р. № 9 Про затвердження положення про вимоги до сертифікатів цінних паперів документарної форми існування [23], обов’язковими реквізитами сертифікатів акцій є:

1. Назва виду цінного папера
2. Найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код за ЄДРПОУ емітента
3. Серія та номер сертифіката
4. Номер і дата випуску
5. Форма випуску цінного папера (іменні); тип цінного папера (прості, привілейовані)
6. Ім’я/Найменування власника (ів)
7. Кількість акцій
8. Кількість акцій, що випускаються
9. Номінальна вартість акції
10. Строк виплати дивідендів
11. Наскріпний номер (для типової форми)
12. Код цінного папера
13. Підпис керівника або іншої уповноваженої особи
14. Печатка емітента Реквізити реєстроутримувача
15. Реквізити підприємства–виробника.

Згідно п.5 ст.6 Закону України “Про цінні папери і фондовий ринок” [16] даний список обов’язкових реквізитів сертифікату акції (акцій) складає: вид цінного паперу, найменування акціонерного товариства, серія і номер сертифіката, міжнародний ідентифікаційний номер цінного паперу, тип і клас акцій, номінальна вартість акції, кількість акцій, що належить власникові за таким сертифікатом, ім’я (найменування) власника, підпис керівника емітента або іншої уповноваженої особи, засвідчений печаткою емітента (уповноваженої особи). На практиці операції по відчуженню цінних паперів супроводжуються укладенням відповідних цивільно–правових договорів (купівлі–продажу, дарування, міни тощо) з одночасним оформленням передавального розпорядження реєстратору (при здійсненні операцій з іменними цінними паперами) і розпорядження зберігачу (при відчуженні “знерухомлених” цінних паперів або цінних паперів, випущених в бездокументарній формі) відповідно до вимог рішень ДКЦ/ПФР № 60 і № 61 про порядок ведення реєстрів власників іменних цінних паперів і про депозитарну діяльність. [2]. Документом, що підтверджує право власності продавця на цінний папір, випущений в документарній формі, в залежності від його виду може бути сертифікат акції, облігація, вексель тощо. При передаванні прав, посвідчених **цінними паперами на пред’явника, випущеними в документарній формі**, іншій достатньо вручення цінного паперу [2]. При здійсненні операцій із **знерухомленими цінними паперами або випущеними в бездокументарній формі** від продавця слід вимагати документ, що підтверджує його право власності на такі цінні папери. Документом, що підтверджує право власності особи на цінні папери у такому випадку є виписка з рахунку у цінних паперах, видана зберігачем (ч. 4 ст. 5 Закону України “Про Національну депозитарну систему і особливості

електронного обігу цінних паперів в Україні). Для оформлення у зберігача операції щодо відчуження цінних паперів, випущених в бездокументарній формі або знерухомлених, продавець має оформити відповідне розпорядження (п. 5.10 Положення про депозитарну діяльність, затвердженого Рішенням ДКЦПФР від 26 травня 1998 р. № 61). Засвідчення справжності підпису продавця на такому розпорядженні нотаріусом чинним законодавством не передбачено [2].

Незважаючи на те, що відповідно до ЦК України права із **іменних цінних паперів** передаються у порядку цесії (а не індосаменту), вочевидь, при здійсненні операцій з такими цінними паперами буде також оформлюватися і передавальне розпорядження – письмове розпорядження власника, який дає розпорядження реєстроутримувачу внести зміни до реєстру власників іменних цінних паперів у зв'язку з передачею іменних цінних паперів іншій особі. Нагадаємо, що свого часу ДКЦПФР дала роз'яснення, відповідно до якого іменні цінні папери передаються новому власнику шляхом повного індосаменту, який здійснюється через заповнення передавального розпорядження (роз'яснення від 04.08.99 р. № 16). Дію Положення про порядок ведення реєстрів власників іменних цінних паперів (рішення ДКЦПФР від 26 травня 1998 р. № 60) наразі ніхто не відміняв. Тому при укладенні угод з іменними цінними паперами, випущеними в документарній формі, слід також оформлювати передавальне розпорядження. При цьому справжність підпису фізичної особи на передавальному розпорядженні має бути обов'язково посвідчена нотаріусом, якщо загальна номінальна вартість цінних паперів перевищує 150 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (2550 грн.) [2].

Також важливими є зміни в податковому законодавстві стосовно податку на прибуток, отриманого від реалізації інвестиційних проектів визначеними суб'єктами господарювання оподатковується за ставкою:

1. з 1 січня 2013 року по 31 грудня 2017 року включно – 0 %;
2. з 1 січня 2018 року по 31 грудня 2022 року включно – 8 %;
3. з 1 січня 2023 року – 16 % [19]

Торговець цінними паперами веде облік цінних паперів, грошових коштів окремо для кожного клієнта та окремо від цінних паперів, грошових коштів та майна, що перебувають у власності торговця цінними паперами, відповідно до вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством фінансів України, а у випадках, установлених законодавством, – також з Національним банком України. На грошові кошти та цінні папери клієнтів, що передаються торговцям цінними паперами в управління, не може бути звернене стягнення за зобов'язаннями торговця цінними паперами, що не пов'язані із здійсненням ним функцій управителя п.1 ст.19 Закону України "Про цінні папери і фондовий ринок". Вклади, внесені у спільну діяльність без створення юридичної особи, відображаються у складі іншої довгострокової заборгованості або розрахунків з іншими дебіторами залежно від строку, на який укладено договір про спільну діяльність.

Оператор спільної діяльності веде бухгалтерський облік спільної діяльності без створення юридичної особи окремо від результатів власної господарської діяльності і складає окремих баланс та відповідні форми фінансової звітності спільної діяльності без створення юридичної особи.

Висновки та перспективи подальших досліджень.

Вклади учасників в окремому балансі спільної діяльності без створення юридичної особи відображаються у складі інших довгострокових зобов'язань або розрахунків з іншими кредиторами залежно від строку, на який укладено договір про спільну діяльність. [20].

Також цікавим є те, що в Законі України "Про страхування" [12] у статті 6 говориться, що видами добровільного страхування можуть бути страхування інвестицій. Тобто на добровільних засадах інвестор може застрахувати свої інвестиції.

Список використаних літературних джерел:

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
2. *Дозорець Ольга*. Деякі аспекти правого регулювання операцій з цінними паперами за Цивільним і Господарським кодексами України / Ольга Дозорець: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.convdocs.org/docs/index-64805.html>
3. Закон України Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців" 755-IV від 15.05.2003 р. : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>
4. Закон України "Про акціонерні товариства" від 17.09.2008 № 514-VI
5. Закон України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні" N 448/96-ВР від 30.10.96р.: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>
6. Закон України "Про захист іноземних інвестицій від 10.09.1991 р., № 1540 Законодавство України. : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
7. Закон України "Про цінні папери та фондовий ринок" N 3480-IV від 23.02.2006 р. : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
8. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність" №996–XIV від 16.07.99: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>
9. Закон України "Про госпдарські товариства" від 19.09.1991 № 1576-XII: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
10. Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність" від 16.04.1991 № 959-XII: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
11. Закон України "Про інститути спільного інвестування (пайові та інвестиційні фонди)" від 15.03.2001 № 2299-III: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
12. Закон України "Про страхування" № 85/96-ВР від 07.03.1996: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
13. Закон України Про інвестиційну діяльність від 18.09.1991 № 1560-XII: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
14. Закон України Про режим іноземного інвестування від 19.03.1996 № 93/96-ВР: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
15. Закону України "Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць" від 06.09.2012 № 5205-VI: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
16. Закону України "Про цінні папери і фондову біржу" № 1201-XI від 18.06.1991: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>
17. Конституція України № 254к/96-ВР від 28.06.1996 зі змінами № 9-рп/2005 (v009p710-05) від 13.10.2005. : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>
18. Концепція "Регулювання інвестиційної діяльності в умовах ринкової трансформації економіки" від 1 червня 1995 р №384: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
19. Податковий кодекс України №2756-VI від 2 грудня 2010 р: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/>
20. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 12 "Фінансові інвестиції", затверджене наказом Мінфіну України від 30.11.2001р. №559, зареєстрованим у Мінюсті України 17.05.2000р. за №284/4505: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
21. Постанова КМУ Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання від 06.03.2013 р. № 139 : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukr.buhgalter.com.ua/news/details/484328/>
22. Постанова КМУ Деякі питання використання бланків цінних паперів, документів суворої звітності, господарська діяльність № 456 від 14.05.2012 : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/456-2012-%D0%BF>
23. Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Про затвердження положення про вимоги до сертифікатів цінних паперів документарної форми існування від 31 липня 1998 р. N 95: [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>
24. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435- IV : [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua>

ХОМИК Павло Миколайович – здобувач Житомирського державного технологічного університету.

Стаття надійшла до редакції: 15.04.2013 р.